

ONNELLINEN OPTIMISTI

Linda Liukas auttaa työkseen uusia kasvuyrittäjiä alkuun. Samalla hän haluaa tehdä vallankumouksen

TEKSTI Laura Kangasluoma KUVAT Jarno Kovamäki

VAROITUS. Jos olet kyyninen koh-
taloosi tyytyjä, lopeta lukeminen.
Tämä juttu kertoo iloisesta nuoresta
naisesta, joka uskoo vilpittömästi,
että hän voi muuttaa maailmaa –
joka tosin hänen mielestään on jo
nyt aika mahtava paikka.

Ensin sitä ei huomaa. Linda
Liukas astuu sisään kahvilaan ja
näyttää ihan tavalliselta parikymppiseltä opiskelijalta, mitä
nyt tupsupipo ja punainen takki ovat aika pirteitä. Liuk-
kaan optimismin huomaa vasta, kun hän alkaa puhua. Hän
ei ole innoissaan, vaan *todella* innoissaan. Hänen puhees-
saan asiat ”resonoivat” ja niissä on ”serendipiteettiä”, ja
liikkeelle lähdetään siitä, että *the world is your benchmark*.

”Ei saa ajatella sitä, miten asiat muiden mielestä pitäisi
tehdä. Siitä alkaa muutos. *Make it up, make it real, make it
happen*”, hän sanoo ja on niin tosissaan, että into tarttuu.
Liukasta kuunnellessa alkaa väkisinikin hymyilyttää ja
päässä soida Puuha-Peten alkumusiikki: ”*Can we fix it?
Yes we can!*”

Mutta miten hän haluaisi maailmaa muuttaa ja kuka
Liukas oikein on?

ENSINNÄ LINDA LIUKAS, 25, on kaup-
patieteilijä. Hän aloitti opintonsa Turun kaup-
pakorkeakoulussa vuonna 2005 muttei ole
opiskellut yli kahteen vuoteen.

”En ole valmistunut, enkä tiedä tulenko
valmistumaankaan, äitini suureksi kauhuksi”,
Liukas sanoo ja nauraa.

Onneksi sillä ei ole niin väliä. Siellä, minne Liukas
haluaa töihin, ei kysellä tutkintojen perään.

Tällä hetkellä Liukas rakentaa työkseen Aalto-yliopiston
yhteistyöhanketta Stanfordin yliopiston kanssa ja lentää
ympäri maailmaa järjestämässä ohjelmointityöpajoja
tytöille Rails Girls -projektissa, jossa houkutellessa tyttöjä
ICT-alalle ja näytetään, ettei koodaaminen ole vain poikien
juttu. Lisäksi hän on mukana Aalto-yliopiston yrittäjyysyh-
teisö Aalto Entrepreneurship Societyssa eli Aaltoesissä,

josta on kirjoitettu lehdissä ja jota on hehkutettu Suomen
hallitusta myöten. Aaltoes kannustaa ja auttaa suomalaisia
opiskelijoita perustamaan start up -yrityksiä. Sellaiseen
Liukaskin haluaa vielä töihin. Mitä ne ovat?

”Start upit ovat teknologia-alalla toimivia firmoja, jotka
tähtäävät nopeaan kasvuun ja joilla on älyttömän iso visio:
aloittaessaan Facebook halusi tehdä viestinnän vallanku-
mouksen, Spotify musiikin ja Amazon kirjamaailman.”

Pieni perustajaporukka saa rahaa sijoittajilta, jotka saat-
tavat sijoittaa sataan yritykseen. Niistä 80 menee konkurs-
siin, 19 menestyy melko hyvin ja yhdestä tulee jotain Goog-
len kaltaista, joka maksaa heille kaiken takaisin. Tällaisten
yritysten tukemisessa ja perustamisessa Liukas haluaa olla
mukana, sillä hänestä Suomi tarvitsee start upeja.

”Suomi on nojannut isoihin korporaatioihin, jotka ovat
rakentaneet maamme hyvinvoinnin. Tähän asti Nokian kal-
taiset isot firmat ovat keränneet kaiken talentin, eikä Suo-
meen ole päässyt kertymään kasvuyrityksiä.”

Nyt pitäisi kertyä. Nokia on varjo entisestään, ja siksi
Suomessa hehkutetaan Angry Birdsin luoneen Rovion kal-
taisia firmoja, jotka kehittyvät start upeista menestystari-
noiksi. Liukkaan innossa on kuitenkin kyse jostain muusta-
kin kuin Suomen kansantalouden uudesta suunnasta.
Hän edustaa sukupolvea, jota muutos ei pelota.

”Meidän sukupolvi on elänyt niin, ettei mikään ole
pysyvää, ja samalla tavalla kuin joku Barack Obama,
change is what we believe in”, hän sanoo ja lisää: ”Olen
aina ollut kova innostumaan asioista.”

HEI VAAN optimistiset lukijat, hienoa että
olette vielä mukana. Oletteko tekin innois-
sanne? Hyvä. Nyt seuraa muutama lapsuus-
tarina, jotka todistavat, että Liukas on ollut
tosiaan innostunut asioista jo pitkään.

”Viidennen luokan kuvaamataidon tun-
nilla opettaja antoi meille tehtäväksi piirtää luolamies Ötz.
Se oli mielestäni ihan tyhmä tehtävä ja sanoin sen opetta-
jalle. Hän vastasi, että sinähän voit sitten suunnitella nämä
tunnit. Niin aloin suunnitella.”

Liukas opetti luokkakavereilleen värioppia ja anatomia-

**"ISOIN PELKONI
ON SE, ETTÄ
YLITÄN RIMAN
LIIAN MATALALTA."**

”KIRJOITAN TEKNOLOGIAAN LIITTYVÄÄ LASTENKIRJAA.”

Linda Liukas on kova innostumaan asioista. Hän haluaa muuttaa maailmaa, ja niin hän myös tekee omalla reippaalla tavallaan.

piirustusta, eikä kukaan kyseenalaistanut, miksi 11-vuotias opetti ikäisiään. Nuori Liukas innostui myös tietokoneista, joista muu perhe oli kiinnostunut. Hän varttui Espoossa ekonomivanhempien sekä pikkusiskon ja -veljen kanssa.

”Roikuin niin paljon netissä, ettei meille pystynyt koskaan soittamaan. Kaikki sukulaiset oli vihaisia, kun puhelini oli aina varattu. Jossain vaiheessa meidän puhelinkeskustelu oli 800 markkaa, mikä oli aivan absurdi summa.”

Yläasteella Liukas opetteli koodaamaan, sillä hän halusi tehdä nettisivut idolilleen.

”Olin 13-vuotiaana ihan kuolettavan rakastunut Al Goreen, joka oli silloin Yhdysvaltain varapresidentti. Oli siinä varmaan vähän itsetehostustakin mukana, kun kaikki muut tykkäsivät Leonardo DiCapriosta. Tein Suomen ensimmäiset ja varmaan viimeisetkin Al Gore -webbisivut.”

Jos Al Gore opetti Liukkaan koodaamaan, yläasteen historian opettaja opetti sisuuntumaan. Kasiluokalla Liukas

sai historiasta todistukseensa yhdeksikön.

”Opettaja sanoi äidilleni jossain palautekeskustelussa, että hän ei anna kymppiä, koska Linda yrittää liikaa. Muihin, että suutuin tosi paljon ja mietin, että vitsi en kyllä elämässäni tule pyytämään anteeksi sitä, että yritän liikaa. Että se ei ole mikään synti.”

TÄLTÄ POHJALTA te tähän asti päässeet varmaan ymmärrätte, miksi Liukas sopii täydellisesti Aaltoesin porukkaan – porukkaan, joka haluaa, että ihmiset nauttivat työstään ja uskaltaisivat olla täysin kohtuuttomia haaveissaan.

”Suomesta puuttuu optimisismi. Ajatus on, että älä nyt vain innostu ja pidä siitä, mitä teet”, Liukas sanoo.

Monissa lehtijutuissa Aaltoesin väki on vaikuttanut yli-ihmisen kaltaisilta tyypeiltä, jotka luovasti innovoivat menemään, kun muut pakertavat koulun penkillä ja tekevät töitä kahdeksasta neljään. Liukasta se harmittaa. Hän ei kannata kahtiajakoa heihin ja niihin, sillä kaikkia tarvitaan.

”Tuloni eivät ole valtavat. Vuokranmaksusta lähtien ongelmani ovat samoja kuin kaikilla muilla. Minullakin on Plussa-kortti ja joudun miettimään, miten rahat riittävät kun loppuun asti. Enemmän kyse on siitä, että itse päättää, ettei raha ole se juttu elämässä, joka merkitsee tai jonka mukaan elää. Jos optimoisin elämäni sen mukaan, mikä kuukausipalkkani voisi olla, en tekisi näitä juttuja ollenkaan. Menisin konsulttifirmaan tai pankkiin töihin.”

Vaikka it-ala on vahvasti miehinen ja naispuolisia esikuvia on vähän, Liukas ei halua keskittyä sukupuoleen, ja tyytyy sanomaan: ”Piilaaksossa on jonkin verran naisia, mutta saisi olla enemmänkin – niin kuin monilla muillakin teollisuudenoilla.”

Pian Piilaaksossa saattaa olla myös Liukas. Omien sanojensa mukaan hänellä on Kaliforniaan fanityttö-suhtautuminen: hän ihailee sinne kerääntyneiden ihmisten ajattelutapaa, sitä, että saa ajatella isosti. Siellä on sitä serendipiteettiä, onnekkaita sattumia. Liukas sanoo kaipaavansa Kaliforniaan, ja hänen olisi sinne helppo lähteä, sillä Suomessa häntä ei pidättelee mikään. Liukas on kuitenkin oppinut, että kaikki pelaa -kulttuuria ei Piilaaksossa tunneta.

”Siellä ovat parhaista parhaimmat, eikä se ole tarkoitus kaikille. En tiedä, pystyisinkö tekemään siellä pitkäjähtäimellä töitä.”

Mutta entä se vallankumous Liukkaan omalta osalta? ”Tällä hetkellä maailmanmuuttamiseni kohdistuu töihin Rails Girls -projektissa. Haluaisin, että tytöillä olisi ääni, vimma ja kieli tehdä asioita. Kirjoitan myös teknologiaan liittyvää lastenkirjaa.”

Omista työhaaveistaan hän sanoo varovaisesti, että haluaisi töihin start upiin, joka liittyy kuluttaja-webiin tai vaikka 3D-mallintamiseen.

”Kun ymmärtää, että melkein mikä tahansa on mahdollista, tuntuu, että pitäisi koko ajan nostaa rimaa korkeammalle. Isoin pelkoni on ehkä se, että menen liian matalalta.”

Siitä ei taida olla pelkoa. Vai mitä sanotte? ♦